

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 39/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti žadatele **Hlídače státu, z.ú.**, IČO: 05965527, Velenovského 648, 251 64 Mnichovice, s elektronickou adresou analyzy@hlidacstatu.cz a s adresou datové schránky a9jia5t (dále jen „žadatel“), ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. Zin 39/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

I. Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 informačního zákona se žádost v části týkající se požadavku na poskytnutí textu zdůvodnění odměn předsedy Nejvyššího soudu, místopředsedy Nejvyššího soudu, ředitele / vedoucího 1, ředitele / vedoucího 3, ředitele / vedoucího 4 a ředitelky / vedoucí 5 **odmítá**, neboť se jedná o požadavek na vytvoření nové informace.

II. Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona se žádost v části formulované jako požadavek na zdůvodnění odměn ředitele / vedoucí 2 částečně **odmítá**, neboť žádost v této části směřuje k poskytnutí vnitřního pokynu povinného subjektu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„Vážení,

v rámci projektu širokého a systematického získávání a zveřejňování informací o odměnách nejvyšších státních úředníků a vrcholného managementu státem zřízených subjektů oslovujeme každoročně státní úřady a instituce žádostí o poskytnutí informací, které budou následně zveřejněny na portálu www.platyuredniku.cz. Tento projekt spustila v roce 2014 paní K. B. a v roce 2020 převzal jeho provozování Hlídač státu, z.ú., do jehož náplně tato činnost spadá.

Z tohoto důvodu si dovoluji se na Vás obrátit v rámci projektu transparentního informování veřejnosti o odměnách nejvyšších státních úředníků a zaměstnanců státem řízených subjektů, a na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, požádat o poskytnutí následujících informací:

- informace o výši veškerých vyplacených příjmů ze závislé činnosti (mzdy včetně, avšak nikoli výlučně, osobního ohodnocení a všech příplatků), odměn (včetně, avšak nikoli výlučně*

odměny řádné, mimořádné a odměny za plnění cílových úkolů), jiných příjmů a benefitů spojených s výkonem funkce (včetně, avšak nikoli výlučně, odměny za působení v dozorcích orgánech a naturální požitky – nepeněžitý příjem spočívající v užívání služebního vozidla, poskytnuté ubytování), to vše v hrubé výši tj. před zdaněním, zdůvodnění mimořádné odměny, a počet odpracovaných měsíců, a to u všech zaměstnanců na vedoucích pozicích, tj. těch, kteří

- a) vykonávají řídicí pozici v rámci povinného subjektu (tj. nejvýše nadřízeného zaměstnance a všech zaměstnanců v jeho přímé podřízenosti), nebo
- b) se podílejí na výkonu vrchnostenských oprávnění povinného subjektu (např. kontrolní, dohledovou či inspekční činnosti) nebo mohou povinný subjekt nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit, nebo
- c) provádějí či organizují činnost, která je úkolem povinného subjektu, nebo
- d) mají faktický vliv na činnost povinného subjektu, nebo
- e) svou činností mohou mít ekonomický dopad na veřejný rozpočet či hospodaření povinného subjektu

a to za kalendářní rok 2020 (vyplacených, resp. poskytnutých v souvislosti s výkonem výše uvedené pozice, resp. funkce za období od 1.1.2020 do 31.12.2020).

Prosím o poskytnutí ve struktuře pozice – sekce – plat – odměny – jiné funkční požitky – zdůvodnění mimořádné odměny – počet odpracovaných měsíců (částky všech příjmů prosím uvádějte v hrubé výši tj. před zdaněním). Pro zaslání informace můžete použít přiloženou tabulku formátu MS Excel.

Veřejně dostupné informace o platech nejvyšších státních úředníků zlepšují transparentnost veřejné správy v České republice, což je oblast veřejného zájmu. Zájem na poskytnutí a zveřejnění informací o odměnách vedoucích zaměstnanců státem řízených organizací akcentoval rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č.j. 8 As 55/2012-62.

Vzhledem k tomu, že informace tohoto druhu nejsou pravidelně zveřejňovány v České republice žádným jiným subjektem (institucí vládního nebo nevládního charakteru), než na výše uvedené internetové adrese www.platyuredniku.cz (dříve www.platytopuredniku.cz), je splněna podmínka, že žadatel plní poslání dozoru veřejnosti ve věci veřejného zájmu (vynakládání veřejných prostředků na platy a odměny státních zaměstnanců). Tuto skutečnost konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. května 2020 č.j. 2 As 88/2019-29, dostupném na stránkách www.nssoud.cz, s čímž se plně ztotožnila navazující judikatura, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. srpna 2020, č.j. 1 As 250/2020-29.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. 2 As 88/2019-29 uvedl ve vztahu k webu <https://platyuredniku.cz>, že se jedná o webovou stránku věnující se výhradně této problematice, s ojediněle širokým záběrem dožadovaných institucí (celkem 52 zvolených nejvýznamnějších orgánů veřejné správy), dlouhodobě (od roku 2014), přičemž všechna data jsou zpracována systematicky, umožňující vzájemné srovnání s dřívějšími údaji. Takovýto způsob zveřejňování poskytnutých informací, který v sobě zahrnuje taktéž jejich dílčí zpracování a efektivní prezentaci, je svého druhu ukázkovým případem plnění funkce tzv. „společenského hlídačského psa“.

Vámi poskytnuté informace budou zveřejněny na veřejně přístupném internetovém portálu, určeném k informování veřejnosti o věcech veřejného zájmu, jehož adresa je www.platyuredniku.cz. Stejně tak bude případně zveřejněn údaj o neposkytnutí informace.

Prosím o zaslání uvedených informací v anonymizované podobě, bude-li anonymizace nutná. Informace prosím zašlete datovou schránkou nebo poštou na níže uvedenou datovou

schránku/adresu. V případě, že by poskytnutí informace vyžadovalo náklady převyšující v souhrnu 1.000,- Kč, prosím kontaktujte mne.“

Jelikož na základě textu projednávané žádosti nemohl povinný subjekt jednoznačně identifikovat informace, na něž žádost směřuje, přistoupil k postupu podle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona, tedy k výzvě na upřesnění žádosti o informace. Konkrétně nemohl povinný subjekt jednoznačně určit okruh osob, na něž žádost směřuje.

V projednávané žádosti nastavené podmínky pro určení osob, na něž žádost směřuje, by ad absurdum mohly dopadat na jakéhokoli soudce a zaměstnance Nejvyššího soudu. Při výkladu ad absurdum by žádost např. dopadala i na pracovnice úklidu Nejvyššího soudu, jelikož pokud by při výkonu práce např. rozbily okno, jednoznačně by tak měly „*svou činností ekonomický dopad na veřejný rozpočet či hospodaření povinného subjektu*“. Pokud by se zároveň uplatnila podmínka, že se projednávaná žádost týká pouze „*zaměstnanců na vedoucích pozicích*“, opět by požadavek na poskytnutí informací mj. o platu dopadl i na „*vedoucí pracovnic úklidu*“ (tedy jako na osobu ve vedoucí pozici, jejíž činnost může mít „*ekonomický dopad na veřejný rozpočet či hospodaření povinného subjektu*“). Rovněž ostatní okruhy osob, na něž žádost směřuje (viz písmena a) až d) v textu projednávané žádosti), může vést k velmi širokému okruhu osob.

Dne 10. 3. 2021 obdržel povinný subjekt následující upřesnění projednávané žádosti (dále jen „*upřesnění*“): „*Doplňujeme žádost o informace na základě vaší výzvy. Máte pravdu, že jsme specifikaci osob oproti předchozím žádostem upravili:*

Prosíme o zaslání požadovaných informací pro tyto pozice:

- *předseda Nejvyššího soudu,*
- *místopředseda Nejvyššího soudu,*
- *Ředitel / vedoucí 1,*
- *Ředitelka / vedoucí 2,*
- *Ředitel / vedoucí 3,*
- *Ředitel / vedoucí 4.*
- *Ředitelka / vedoucí 5“*

K výroku I. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „*Listina*“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“

Podle § 3 odst. 3 informačního zákona „*Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoli obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*“

Za požadavek na vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona lze považovat i žádost, která směřuje k poskytnutí neexistující informace, tedy informace, která nikdy neexistovala (nikdy nevznikla). Odborná komentářová literatura (srov. *Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.*: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha. C. H. Beck, 2016, s. 63) k tomu uvádí: „*Z hlediska hmotněprávního pak může být žádost odmítnuta, jsou-li splněny dvě podmínky: požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu § 3 odst. 3, případně v době podání žádosti u povinného subjektu již neexistuje) a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat.*“

Povinný subjekt konstatuje, že účelem této výluky je určitá míra ochrany povinných subjektů před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2012, č. j. 4 As 37/2011-93, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8 As 9/2013-30). Pokud tedy povinný subjekt obdrží žádost o vytvoření nových informací s odkazem na informační zákon, je třeba žádost s odkazem na § 2 odst. 4 téhož zákona odmítnout (rozhodnutím o odmítnutí žádosti).

Podle § 134 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“) „*Za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu může zaměstnavatel poskytnout zaměstnanci odměnu.*“ Jak uvádí komentářová literatura „*Při rozhodování o četnosti a výši poskytovaných odměn je zaměstnavatel fakticky limitován pouze množstvím finančních prostředků určených na platy, které má k dispozici, a tím, že je přednostně povinen finančně pokrýt nárokové složky platu. Odměnu může zaměstnavatel zaměstnanci poskytnout za splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu. Posouzení mimořádnosti či významnosti pracovního úkolu náleží plně do pravomoci zaměstnavatele. Mimořádnost se obvykle posuzuje ve vztahu k rozsahu běžně plněných úkolů, může však být spatřována i ve flexibilním přístupu zaměstnance k jednotlivým pracovním úkolům, které je potřeba splnit ihned nebo v krátkém termínu. Pouze na rozhodnutí zaměstnavatele také záleží, který z úkolů, které v rámci své činnosti zajišťuje, bude považovat za zvlášť významný.*“ (srov. *Bělina, M., Drápal, L. a kol.* Zákoník práce. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015. s. 725). Na rozdíl od tzv. cílové odměny (§ 134a zákoníku práce), u které musí před započítáním plnění úkolu zaměstnavatel zaměstnanci oznámit výši odměny a hodnotitelné nebo měřitelné ukazatele, u odměny podle § 134 zákoníku práce není žádný takový písemný pokyn vyžadován. Stejně tak zákon nevyžaduje ani písemné odůvodnění případných mimořádných odměn.

V případě povinného subjektu je písemné odůvodnění odměn vyžadováno u všech zaměstnanců, kteří v rámci organizační struktury nepodléhají přímo působnosti předsedy

Nejvyššího soudu. V tomto případě pak přímý nadřízený konkrétního zaměstnance předkládá písemný návrh výše odměn a jejich odůvodnění předsedovi Nejvyššího soudu. V případě zaměstnanců, kteří v rámci organizační struktury spadají přímo pod předsedu Nejvyššího soudu, pak toto písemné hodnocení vytvářeno není, neboť hodnocení těchto zaměstnanců, včetně přidělování odměn, provádí přímo předseda Nejvyššího soudu. Těmito osobami z předmětné žádosti jsou ředitel / vedoucí 1, ředitel / vedoucí 3, ředitel / vedoucí 4 a ředitelka / vedoucí 5.

Dále je třeba říci, že plat předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu je stanoven zákonem 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 236/1995 Sb.“), přičemž tento zákon žádné mimořádně odměny pro tyto funkce nepřipouští.

Vzhledem k tomu, že žádný právní předpis povinnému subjektu neukládá vytváření odůvodnění mimořádných odměn zaměstnanců (§ 134 zákoníku práce), v tomto případě ředitele / vedoucího 1, ředitel / vedoucí 3, ředitele / vedoucího 4 a ředitelky / vedoucí 5, nejsou povinným subjektem tato odůvodnění vytvářena. Předseda a místopředseda Nejvyššího soudu zároveň nemají ze zákona na odměny nárok. Projednávaná žádost o odůvodnění odměn byla proto u předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu, ředitele / vedoucího 1, ředitele / vedoucí 3, ředitele / vedoucího 4 a ředitelky / vedoucí 5 výrokem I. předkládaného rozhodnutí odmítnuta, neboť taková informace neexistuje.

K výroku II. rozhodnutí:

Podle § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona „Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud: a) se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.“

Vnitřní pokyn lze pak definovat jako akt „individuální, řešící určitou situaci ad hoc (konkrétní příkaz pracovníkovi povinného subjektu ve vazbě na určitou individualizovanou záležitost).(…) Samotná skutečnost, že určitý dokument nebo informace k němu se vztahující má povahu interního aktu, však bez dalšího neznamená, že by jeho poskytnutí mohlo být odepřeno, resp. omezeno. Zákon totiž toto omezení váže na splnění další podmínky, jíž je výlučný vztah požadované informace k vnitřnímu pokynu nebo personálnímu předpisu. To znamená, že daná informace se vztahuje výhradně „dovnitř“ povinného subjektu a autoritativně neovlivňuje žádným způsobem, přímo či nepřímo, činnost povinného subjektu navenek, tedy činnost vůči osobám, které nejsou povinnému subjektu personálně nebo jinak podřízeny. Přitom není rozhodné, zda se jedná o „vrchnostenskou“ činnost povinného subjektu nebo nikoli.“ (srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 489 – 615).

K odůvodnění odměn ředitele / vedoucího 2 povinný subjekt uvádí, že by se jedná o existující informaci, rozhodl o částečném odmítnutí projednávané žádosti v tomto bodě, neboť se, s odkazem na výše citovanou komentářovou literaturu, jedná o informaci mající

výlučně vnitřní charakter, která žádným způsobem neupravuje činnost povinného subjektu vně vůči třetím osobám.

Poučení: Proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Zcela na úvod povinný subjekt při vyřizování té části žádosti, ke které poskytuje informace, upozorňuje, že dále poskytované informace poskytuje pouze na základě výslovného souhlasu dotčených osob, v případě ředitele / vedoucího 2 s odkazem na dřívější souhlas poskytnutý v obdobném řízení sp. zn. Zin 49/2020 (podrobnosti viz níže), v případě ředitelky / vedoucí 5 pouze na základě provedeného testu proporcionality (podrobnosti viz níže), avšak jedině pro osobní potřebu žadatele. Jakékoliv další nakládání s poskytnutými údaji, např. jejich zveřejňování dále na internetu, je odpovědností žadatele, a to včetně všech možných právních dopadů. Povinný subjekt sděluje, že dotčené osoby udělily svůj souhlas s poskytnutím osobních údajů pouze za účelem kladného vyřízení projednávané žádosti poskytnutím informace, avšak tento souhlas nemůže být automaticky chápán jako souhlas těchto dotčených osob s dalším šířením informací ve veřejném prostoru. Dotčené osoby naopak výslovně uvedly, v případě ředitele / vedoucího 2 se povinný subjekt odvolává na její vyjádření v přechodném obdobném řízení sp. zn. Zin 49/2020, že si nepřejí zveřejnění poskytnuté informace, resp. nedávají ke zveřejnění souhlas. Jsou přitom ochotny i v následujícím období „jednorázově“ vždy pro kohokoli (jakémukoli žadateli v rámci agendy informačního zákona) dát souhlas s poskytnutím informace, což znamená, že pro plošné zveřejňování nyní poskytovaných informací nevidí žádný logický důvod.

Jak již bylo uvedeno, povinný subjekt informoval dotčené osoby, že právě k jejich osobním údajům míří žádost sp. zn. Zin 39/2021. Jedinou osobou, která nebyla oslovena, resp. informována, je bývalá ředitelka / vedoucí 2, která ke dni XY ukončila u Nejvyššího soudu pracovní poměr. Nejvyšší soud nemá právní titul k tomu, aby v aktuálním období, poté co obdržel žádost sp. zn. Zin 39/2021, shromažďoval osobní údaje paní bývalé ředitelky, konkrétně údaj o kontaktu na ni u aktuálního zaměstnavatele, pokud je zaměstnána, a údaj o její aktuální adrese bydliště. Z toho důvodu ji neměl ani možnost kontaktovat. Pro potřeby vyřízení žádosti sp. zn. Zin 39/2021 tedy čerpal z předchozího řízení sp. zn. Zin 49/2020, kde byly k osobě paní bývalé ředitelky / vedoucí 2 požadovány tytéž informace o jejím platu a mimořádných odměnách, pouze s tím rozdílem, že se měly vztahovat ke kalendářnímu roku 2019. Povinný subjekt neshledal žádný důvod, proč by měl na rozdíl od žádosti sp. zn. Zin 49/2020 postupovat v případě bývalé paní ředitelky / vedoucí 2 výrazně odlišně a informace neposkytnout. Bývalá paní ředitelka / vedoucí 2 v předchozím řízení s poskytnutím požadovaných informací o své osobě souhlasila, povinný subjekt tehdy, a v návaznosti na to i nyní, vyhodnotil, že tehdejší žadatelka a nynější žadatel mají u této konkrétní pracovní pozice na informace o platu a mimořádných odměnách zcela jistě právo.

V případě ředitelky / vedoucí 5 jsou informace níže poskytovány bez jejího souhlasu na základě povinným subjektem provedeného testu proporcionality, závěry testu proporcionality

se přitom vztahují pouze na zpracování osobních údajů (poskytnutí informací) toliko přímo a pouze na povinný subjekt, nikoli na další osoby, které budou s poskytnutými informacemi dále nakládat a tyto osobní údaje nově zpracovávat (viz podrobně níže).

K rozsahu zásahu do soukromí se v minulosti vyjádřil např. Městský soud v Praze, č. j. 11 A 125/2018 – 70, když v citovaném rozsudku uvedl (zvýraznění doplněno): *„Je zřejmé, že žalobkyní zamýšlené zpřístupnění osobních údajů neomezenému okruhu osob prostřednictvím internetu důvodně představuje pro dotčené osoby vyšší zásah do soukromí, než je poskytnutí konkrétnímu žadateli, což je právě otázka, kterou povinný subjekt při vyřízení žádosti posuzovat musí.“*

Komentářová literatura (srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 236) k tomuto uvádí (zvýraznění doplněno): *„Nejčastěji se v této souvislosti diskutuje o zveřejnění osobního údaje, získaného na základě žádosti žadatelem, na internetu. Zveřejnění osobních údajů, které žadatel získá na základě individuální žádosti, pokud by bylo jejich dalším zpracováním, by bylo možné jen při splnění podmínek daných zákonem o ochraně osobních údajů, a to jak z hlediska povinného souhlasu (§ 5 odst. zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů), tak z hlediska legitimity zveřejnění, tedy zpřístupnění pro předem neurčený okruh osob (srov. § 5 odst. 3 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů: „Provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů. Při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.“).*

Podobně je nutné zvažovat, zda zveřejnění oprávněně získané informace nemůže poškodit fyzickou osobu (srov. občanskoprávní ochrana osobnosti v § 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „občanský zákoník“), zejména pak § 90 občanského zákoníku, podle něhož *„Zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.“*

Ačkoli se jedná o závěry publikované v odborné literatuře k předešlé právní úpravě, podle názoru povinného subjektu přijetím NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „Nařízení“) i nové vnitrostátní úpravy nedošlo k takové změně, která by aplikaci výše uvedených závěrů vylučovala, právě naopak bude nezbytné zcela jistě muset vyhodnotit legálnost dalšího zpracování poskytovaných osobních údajů mj. i na základě čl. 6 citovaného Nařízení.

Osoby ve funkcích, na něž předmětná žádost směřuje, mají v řízení o vyřízení žádosti postavení dotčených osob (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 – 62, bod 108 a násl.). Podle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 20 odst. 4 věta druhá

informačního zákona je dotčeným osobám přiznáno postavení účastníka řízení. Zásady součinnosti s dotčenými osobami jsou pak upraveny v § 4 správního řádu. Vzhledem k jejich postavení v řízení mají právo se k předmětné žádosti vyjádřit. S ohledem na příslušná ustanovení zákona by mělo být rozhodnutí v předmětné věci podle § 72 odst. 1 správního řádu doručeno všem účastníkům řízení, tedy i dotčeným osobám. Dotčené osoby mohou využít opravných prostředků.

Při aplikaci modifikovaného testu proporcionality, provedeného v návaznosti na nesouhlas ředitelky / vedoucí 5 s poskytnutím osobních údajů o její osobě, dospěl povinný subjekt k následujícím zjištěním:

- a) Podmínka účelu vyžádání informace pro přispění k diskusi o věcech veřejného zájmu je splněna – žadatel deklaruje záměr pokračovat v činnosti déletrvajícího projektu informování veřejnosti o platech ve veřejné sféře, protože povinný subjekt nemá důvod této deklaraci nevěřit a současně skutečnost, že žadatel projekt teprve „převzal“, tedy z pohledu čistě jeho osoby se nejedná o dlouhotrvající činnost v této oblasti, podle názoru povinného subjektu mu nemůže být kladena k tíži (ad absurdum by nebylo možné požadované informace poskytnout žádné osobě, která již v minulosti se této oblasti nevěnovala, tedy by byl pevně a trvale omezen okruh možných žadatelů, což jistě nebyl záměr ani platového nálezu, ani navazující judikatury);
- b) Podmínka náležitosti (kvality) informace, tedy že informace samotná se týká veřejného zájmu, je rovněž splněna – pozice ředitelky / vedoucí 5 je přímo podřízená předsedovi Nejvyššího soudu a zároveň jde o pozici s řídicími pravomocemi vůči osobám dále podřízeným (konkrétně pozicím XY – tato skutečnost tedy zřetelně odlišuje pozici vedoucího / ředitele 5 např. pozicím XY či XY, které jsou sice rovněž přímo podřízeny předsedovi Nejvyššího soudu, ale bez dalších řídicích a metodických oprávnění), dále s organizační pravomocí a pravomocí k metodickému vedení podřízených. Tyto kompetence ředitele / vedoucího 5 jsou detailně popsány v Organizačním řádu Nejvyššího soudu, který uvádí mj. následující: XY. Zcela jistě se tak v případě ředitele / vedoucího 5 nejedná o „běžného“ úředníka téměř bez jakýchkoli oprávnění (kompetencí), u něhož by převážil zájem na ochraně soukromí před poskytnutím informací (viz výše citované rozhodnutí sp. zn. 5 As 440/2019 a contrario). Jinými slovy „*podíl na výkonu veřejné moci*“ (vedle řídicích, organizační a metodických pravomocí spojených s danou pracovní pozicí) je jen jedním z několika ukazatelů na důležitost dané pracovní pozice, respektive na míru možné veřejné kontroly, současně ani citovanou judikaturou není požadováno jejich kumulativní naplnění, respektive z povahy věci jistě připadají v úvahu mnohé kombinace („mix“ kompetencí), které budou ospravedlňovat poskytnutí informací.
- c) Podmínka „dozoru veřejnosti“ či „společenského hlídání psa“ je rovněž splněna – Žadatel deklaruje zájem na pokračování projektu provozujícího webové stránky, na kterých jsou dlouhodobě, kvalifikovaně (strukturovaně, systematicky a přehledně) shromažďovány informace o příjmech nejvyšších představitelů velmi široké škály veřejných institucí; současně ani na základě textu žádosti o informace nejsou náznaky, že by tak činil ze soukromých pohnutek nesouvisejících s otázkami veřejného zájmu.

d) Závěrečná podmínka o existenci informace je rovněž splněna.

Při posouzení žádosti o informace na základě provedeného testu proporcionality ve smyslu platového nálezu jakož i navazující judikatury bylo dospěno k závěru, že judikaturou požadované splněny a informace mohou (podle informačního zákona musejí) být poskytnuty k osobě ředitele / vedoucího 5 i přes její výslovný nesouhlas.

Povinný subjekt tak shrnuje, že při vyřizování projednávané žádosti o informace shledal zákonný důvod pro poskytnutí informací, s výjimkou těch informací, které odmítl výše výroky I., II. předkládaného rozhodnutí. Disponuje tak právem na zpracování a poskytnutí osobních údajů o výši platů, výši náhrad a mimořádných odměn určených soudců a zaměstnanců Nejvyššího soudu, k čemuž získal výslovný souhlas většiny dotčených osob s poskytnutím informací ke konkrétnímu řízení podle informačního zákona. V případě bývalé ředitelky / vedoucí 2 se povinný subjekt odvolává na dřívější souhlas udělený v řízení sp. zn. Zin 49/2020, v případě ředitelky / vedoucí 5 svědčí pro poskytnutí informací provedený test proporcionality, k němuž byl povinným subjektem dne 23. 3. 2021 sepsán úřední záznam, jenž je součástí správního spisu. Dále je nutné zároveň upozornit, že výše uvedené závěry o zákonnosti zpracování se vztahují toliko na povinný subjekt a nikoli na jakékoli další zpracování ze strany žadatele. Žadatel si tak bude muset sám posoudit, zda mu svědčí některý z právních titulů pro (samotnou žádost avizované a povinným subjektem předpokládané) zpracování ve formě zveřejnění na uvedených internetových stránkách.

I při dosahování cílů transparentnosti veřejné správy musí být dbáno na proporcionálnost přijímaných opatření vzhledem k zásahům do práv dotčených osob. Povinný subjekt má vážné pochybnosti, zda žadatelův přístup k transparentnosti, kdy poskytované informace opakovaně zpřístupňuje neomezenému okruhu blíže neurčených osob, čímž neumožňuje dotčeným osobám žádnou zpětnou vazbu, lze považovat za proporcionální deklarovanému cíli. Povinný subjekt plně respektuje veřejný zájem na informování o platech zaměstnanců veřejné sféry, tento zájem ale nemůže plošně odůvodnit zásah do soukromí dotčených osob.

Mohlo by se tak jednat o rozsáhlý, blíže neodůvodněný a zcela nepřiměřený zásah do práv dotčených osob, který nejen, že není přiměřený, ale není ani nezbytný, jelikož právní řád poskytuje jiné prostředky, jimiž je umožněno dosáhnout stejného cíle. Tyto prostředky přitom účinněji chrání práva dotčených osob. Plošné zveřejnění informací o platech navíc žadateli (ani dalším potencionálním zájemcům z řad veřejnosti) neumožní učinit si jakýkoli kvalifikovaný úsudek o (rozsahu či vůbec existenci) korupce u povinného subjektu, neboť je nedoprovázejí další informace, které by vše zahrnuly do patřičného kontextu. Například absentují informace o čerpání dovolené nebo například informace o déle trvající pracovní neschopnosti ve sledovaném období, apod.

Dále je nutné upozornit na nálezný pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10 ze dne 22. 3. 2011, který v bodě 29 odůvodnění uvádí (důraz doplněn): „*Primární funkcí práva na respekt k soukromému životu je zajistit prostor pro rozvoj a seberealizaci individuální osobnosti. Vedle tradičního vymezení soukromí v jeho prostorové dimenzi (ochrana obydlí v širším slova smyslu) a v souvislosti s autonomní existencí a veřejnou mocí nerušenou tvorbou sociálních vztahů (v manželství, v rodině, ve společnosti), **právo na respekt k soukromému životu zahrnuje***

i garanci sebeurčení ve smyslu zásadního rozhodování jednotlivce o sobě samém. Jinými slovy, právo na soukromí garantuje rovněž právo jednotlivce rozhodnout podle vlastního uvážení, zda, popř. v jakém rozsahu, jakým způsobem a za jakých okolností mají být skutečnosti a informace z jeho osobního soukromí zpřístupněny jiným subjektům. Jde o aspekt práva na soukromí v podobě práva na informační sebeurčení, výslovně garantovaný čl. 10 odst. 3 Listiny“.

Rozsah zásahu do práva na informační sebeurčení se přitom mj. odvíjí i od skutečnosti, zda jsou požadované informace (osobní údaje) sdělovány jednotlivci, či blíže neurčenému a neomezenému okruhu anonymních osob. Povinný subjekt má zvláště pochybnosti o potřebnosti plošného zveřejňování poskytovaných údajů žadatelem – už jen samo poskytnutí informací na žádost podle informačního zákona je dostatečným naplněním deklarovaného cíle – kontroly nakládání s financemi povinného subjektu. Další (či dokonce plošné) zveřejňování poskytnutých informací v kyberprostoru může představovat zásah nepotřebný a nepřiměřený vzhledem ke sledovanému cíli.

V projednávané věci shledává povinný subjekt jako vhodné upozornit i na náleznost pléna Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 38/17, jenž se sice týkal zákona o střetu zájmů, respektive se vztahoval k vedení centrálního registru oznámení, nicméně povinný subjekt je toho názoru, že část nálezu, která shledává protiústavnost automatického plošného zveřejňování údajů u některých osob, jimž byly uloženy povinnosti podle ustanovení zákona o střetu zájmů, se plně vztahuje i na tuto věc, respektive na žadatelem zamýšlené a avizované plošné zveřejnění poskytovaných informací. Viz následující části nálezu pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 38/17 (důraz doplněn): „*Čím širší okruh osob se může s majetkovými poměry veřejného funkcionáře seznámit, tím intenzivnější zásah do soukromí může tato osoba počítovat. /.../*

Vyšší intenzita zásahu do soukromí je dána při zveřejnění údajů bez dalšího, než při poskytování údajů na žádost konkrétnímu neanonymnímu subjektu, který je pak může, v závislosti na dalších okolnostech, případně dále zveřejnit. /.../ Okolnost, že tato oznámení nejsou přístupná anonymně, nýbrž jen na základě příslušné žádosti, jejíž podání a splnění formálních zákonných podmínek se nejeví jako a priori znemožňující získat požadované informace, a je přitom daleko šetrnější z hlediska základního práva na informační sebeurčení. Podání příslušné žádosti totiž nepředstavuje nic jiného než prokázání určitého zájmu a žádoucí motivace obstarat si dané údaje a mělo by v praxi fungovat jako jakýsi "filtr", který by měl odradit takové anonymní zájemce, vedené pouhou zvědavostí anebo dokonce i zájmy a pohnutkami, které si vůbec nezasluhuje žádné právní ochrany. Současně by to mohlo vést k tomu, že veřejní funkcionáři budou tyto údaje poskytovat s větší důvěrou, že nebudou zneužity k jiným účelům než k takové kontrole (která je s ohledem na soustředění oznámení do jednoho místa velmi náročná).

Bylo však nutno posoudit, zda natolik intenzivní zásah do soukromí spočívající v přímém zveřejnění údajů z registru oznámení, je skutečně potřebným nástrojem pro dosažení stanoveného legitimního cíle a zda nebylo možno uvedeného cíle dosáhnout též jinak při nižší míře zásahu do práva na soukromí a při respektování opakovaně zmiňovaného práva na informační sebeurčení.

/.../ a možnosti požádat velmi jednoduchým způsobem prostřednictvím formuláře na webové stránce centrálního registru oznámení o poskytnutí konkrétních údajů, je veřejná kontrola případného střetu zájmů dostatečně zajištěna již samotným režimem zpřístupňování údajů z registru na žádost.

133. Má-li být cílem nahlížení do registru prevence či odhalení střetu zájmů, resp. **zvýšení důvěry veřejnosti v činnost veřejné moci, nikoli pouhé uspokojení osobní zvědavosti, či dokonce zjišťování informací pro účely nezákonné či jinak nepřipustné, nelze považovat formální bariéru v podobě podání individuální žádosti za překážku, která by naplnění uvedeného účelu bránila. Osoba, která bude nahlížet právě za účelem naplnění výše uvedeného legitimního cíle, nebude mít jakýkoli důvod skrýt svou identitu, resp. nebude mít obavu o konkrétní údaje požádat.** V praxi půjde zejména o novináře, resp. představitele médií, osoby z různých nevládních organizací, ale též o kohokoli dalšího, kdo o údaje z registru projeví zájem. Díky elektronizaci jak samotné žádosti, tak poskytnutí údajů, lze vše vyřídit poměrně rychle a pro žadatele o nahlížení do registru, je-li jeho zájem skutečně vážný, nejde tudíž o překážku, která by svědčila o tom, že zvoleného legitimního cíle nelze tímto způsobem dosáhnout ve srovnatelné míře. **Poskytováním údajů z registru na žádost je zároveň dostatečně naplněna i preventivní funkce zpřístupňování údajů, tedy vědomost veřejných funkcionářů o možnosti kohokoli, kdo se identifikuje, zjistit údaje z registru oznámení a případný střet odhalit.** Zrušením možnosti anonymního přístupu bez formální žádosti se totiž nic nemění na povinnosti veřejných funkcionářů podávat oznámení o majetku, takže i nadále je zachována možnost kontroly ze strany veřejnosti.

134. Forma neanonymní žádosti, tedy identifikace žadatele, snižuje pravděpodobnost možného zneužívání získaných údajů o majetkových poměrech veřejných funkcionářů, resp. jejich získávání za jiným účelem než tím, který zákon sleduje. Jakkoli nemůže ani tato forma zpřístupnění všechna rizika plně eliminovat, platí, že i snížení rizika zneužití je argumentem svědčícím pro závěr, že nahlížení do registru podmíněné neanonymní žádostí zajišťuje silnější ochranu práva na soukromí dotčených osob, než anonymní nahlížení kterékoli osoby, tedy zveřejnění údajů bez dalšího.

135. Lze sice připustit, že transparentnost majetkových poměrů je z povahy věci vždy nižší při poskytování údajů na žádost, než při jejich plošném zveřejnění. K tomu však Ústavní soud dodává, že transparentnost majetkových poměrů veřejných funkcionářů nemá být účelem o sobě. Tato transparentnost je pouze prostředkem použitelným do té míry, dokud bude naplňovat cíl zákona spočívající v transparentnosti činnosti orgánů veřejné moci. Ústavní soud však neshledal, že by natolik široká transparentnost majetkových poměrů spočívající v režimu zveřejňování údajů z registru oznámení bez dalšího, byla pro transparentnost činnosti veřejné moci nezbytná.

137. Ústavní soud dále připomíná, že při posuzování oprávněnosti zveřejnění údajů ze soukromí konkrétních osob, je nutné brát v potaz řadu kritérií, přičemž status dotčené osoby jakožto osoby veřejně činné je pouze jedním z nich (srov. např. rozsudek ESLP Axel Springer AG proti Německu ze dne 7. 2. 2012, stížnost 39954/08, bod 89 an.). Kromě statusu osoby, již se zveřejněná informace týká, jde též o např. o otázku, do jaké míry určitá informace přispívá k debatě o veřejném zájmu např. tím, do jaké míry informace ze soukromí souvisí s výkonem veřejné funkce dané osoby, zda je informace pravdivá, jakým způsobem a v jaké formě byla

*zveřejněna apod. U informací o majetkových poměrech veřejných funkcionářů sice platí předpoklad, že jde o informace pravdivé, jakož i to, že se týkají veřejně činné osoby, ovšem i u veřejně činných osob závisí existence veřejného zájmu na zveřejnění informace na jejich postavení v pomyslném mocenském žebříčku, jakož i na tom, zda své soukromí vystaví více očím veřejnosti právě tím, že se stanou profesionálními politiky. **Veřejný zájem na zveřejnění informace ze soukromí tudíž nemusí být dán vždy a automaticky jen proto, že osoba, jíž se informace týká, je osobou veřejně činnou.** Vždy též záleží na kontextu použití a dalších okolnostech zveřejnění konkrétní informace. Pokud tedy např. konkrétní novinář získá informace ze soukromí starosty malé obce, bude rozdíl v tom, **zda je zveřejní v souvislosti s podezřením z nezákonného jednání, nebo je zveřejní pouze pro uspokojení zvědavosti čtenářů.** Zde pak nemusí veřejný zájem převážet, neboť ten je nutno zvážit vždy na základě skutkových okolností věci, ať již jde o pozici veřejného funkcionáře v rámci systému veřejné moci, typu zveřejněné informace, vazby konkrétních údajů ze soukromí na výkon veřejné funkce apod.*

138. Ústavní soud má tudíž za to, že existenci veřejného zájmu na zveřejnění majetkových poměrů u veřejných funkcionářů bez jakéhokoliv omezení nelze automaticky presumovat jen proto, že jde o osoby veřejně činné. To se týká též informací o třetích osobách, typicky věřiteli veřejných funkcionářů, neboť i zde musí být zveřejnění jejich identity testováno kritériem existence veřejného zájmu v každém jednotlivém případě. **Naopak systém spočívající v poskytnutí informací na žádost vytváří určitý mezistupeň mezi poskytnutím informace konkrétnímu jednotlivci a jejím dalším zveřejněním neurčitěmu okruhu adresátů, např. v médiích, na internetu apod. Tento mezistupeň pak zajišťuje, že před samotným zveřejněním informace o soukromí bude moci být zvažována existence a intenzita veřejného zájmu na zveřejnění.“**

Následují konkrétní poskytnuté informace:

Povinný subjekt tímto poskytuje veškeré požadované informace, s výjimkou těch informací, o jejichž odmítnutí rozhodl výše uvedenými výroky I. a II., formou následujícího sdělení:

V přílohové tabulce „Zin 39_2021 - Tabulka 2020“ je u každé z požadovaných funkcí ve vymezeném období uveden vždy celkový hrubý příjem, výše nezdanielných náhrad, výše hrubých odměn (jakou částku z celkového hrubého příjmu tvořily hrubé odměny) a počet odpracovaných měsíců v dané funkci za požadované období.

Poskytovaná příloha nebude na webu Nejvyššího soudu – v sekci „Pro veřejnost a média – Poskytnuté informace“ zveřejněna. Na uvedeném místě bude zveřejněno pouze předkládané rozhodnutí (v pseudonymizované podobě). Povinný subjekt je dlouhodobě toho názoru, že zveřejněním toliko „doprovodné informace“ plní svou obecnou informační povinnost podle informačního zákona, tedy že veřejnost má dostatečný přehled o vyřizování žádostí podle informačního zákona (tzn., je zde dostatečná kontrola toho, jaké žádosti a s jakým výsledkem byly příslušným povinným subjektem vyřizovány, blíže viz dále).

Povinný subjekt v případě projednávané žádosti tak postupuje plně v souladu s čl. 5 Nařízení, který na evropské úrovni zakotvuje zásadu minimalizace zpracování osobních údajů.

Obdobně i aktuálně účinný zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, stanovuje správcům zpracovávat osobní údaje jen, „*je-li toto zpracování nezbytné a přiměřené pro splnění*“.

Povinný subjekt je v souladu s textem projednávané žádosti toho názoru, že ke splnění informační povinnosti plně postačí poskytnutí požadovaných informací v částečně pseudonymizované podobě, tedy bez uvedení konkrétní funkce na úrovni ředitel či vedoucí úseku. Veřejná kontrola nad hospodařením povinného subjektu je plně realizovatelná ze strany konkrétních žadatelů i na základě takto poskytovaných informací. V případě předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu dospěl povinný subjekt k závěru, že vzhledem ke skutečnosti, že informace o platech soudců, respektive soudců – funkcionářů soudu, jsou přímo uvedeny v zákoně (zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů), musí soudci (funkcionáři soudu) počítat i v režimu poskytování informací o platech v řízení podle informačního zákona s menší mírou ochrany, proto jsou v rámci poskytnuté informace jejich funkce definovány zcela jednoznačně.

V případě zamýšleného dalšího zpracování osobních údajů považuje povinný subjekt za vhodné upozornit i vyjádření Úřadu pro ochranu osobních údajů k druhotnému zpracování osobních údajů, které byly legálně získány z „veřejného zdroje“, a které se mutatis mutandis uplatní i v aktuální situaci (důraz doplněn):

„Skutečnost, že je stanovena veřejnost rejstříku, neznamena, že zveřejněné osobní údaje lze dále neomezeně přebírat a zpracovávat, např. jejich dalším zveřejňováním a tím na nich profitovat. Je nutné si uvědomit, že i další zveřejňování údajů z veřejných rejstříků je zpracováním osobních údajů a k tomu musí správci svědčit právní důvod, tj. zákonem předpokládané oprávnění. Jelikož obecné nařízení oproti zákonu č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, neobsahuje ekvivalent právního důvodu oprávněně zveřejněné osobní údaje, který byl v zákoně o ochraně osobních údajů obsažen v § 5 odst. 2 písm. d), je další zveřejňování z veřejných rejstříků převzatých osobních údajů za použitelnosti obecného nařízení problematické, jelikož správce musí využít některý z právních důvodů v článku 6 odst. 1 obecného nařízení.“

Citované upozornění sice primárně míří na další (druhotné) zpracování údajů publikovaných ve veřejných rejstřících, nicméně podle uvážení povinného subjektu se dá plně použít i na případ možného dalšího (vlastního) zpracování informací, které byly poskytnuty na základě informační žádosti konkrétnímu žadateli.

Dále je třeba ke konkrétním poskytovaným informacím uvést, že náhrady jsou předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu poskytovány podle ustanovení § 5 ve spojení s § 32 odst. 2 zákona č. 236/1995 Sb.

Aktuální znění § 5 zákona č. 236/1995 Sb.:

Náhrady výdajů

(1) Náhrady výdajů spojených s výkonem funkce jsou peněžité plnění poskytovaná za podmínek, ve výši a ve formách dále stanovených. Představiteli a soudci, o nichž to stanoví tento zákon, se nahrazují

- a) výdaje na reprezentaci,
- b) výdaje na dopravu vlastním vozidlem nebo nájemným dopravním prostředkem z místa trvalého pobytu do místa sídla orgánu, v němž vykonává funkci, a zpět, v místě sídla tohoto orgánu a při cestách spojených s výkonem funkce,
- c) výdaje na dopravu veřejnými hromadnými dopravními prostředky, s výjimkou letecké dopravy, při tuzemských cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „tuzemské cesty“),
- d) výdaje na leteckou dopravu při tuzemských cestách,
- e) výdaje na dopravu při zahraničních cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „zahraniční cesty“),
- f) výdaje na stravování při tuzemských cestách,
- g) výdaje na stravování a některé další výdaje při zahraničních cestách,
- h) výdaje na ubytování při tuzemských cestách,
- ch) výdaje na ubytování při zahraničních cestách,
- i) výdaje na přechodné ubytování v místě sídla orgánu, v němž vykonává funkci,
- j) výdaje na odborné a administrativní práce,
- k) výdaje na činnost průvodce nebo osobního asistenta,
- l) výdaje na odbornou literaturu.

(2) Náhrady výdajů uvedených v odstavci 1 se poskytují formou

- a) peněžitého plnění poskytovaného měsíčně v předem stanovené výši k úhradě jednoho druhu výdajů (dále jen „jednoúčelová paušální náhrada“) nebo k úhradě více druhů výdajů (dále jen „víceúčelová paušální náhrada“),
- b) náhrady prokázaných výdajů,
- c) náhrady prokázaných výdajů až do stanovené výše.

(3) Náhrady výdajů podle odstavce 2 písm. a) se stanoví procentem z platové základny (§ 3 odst. 3) a zaokrouhlují se na 100 Kč nahoru.

Aktuální znění § 32 zákona č. 236/1995 Sb.:

Náhrady výdajů

(1) Soudci náleží

- a) víceúčelová paušální náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. a) a l) ve výši 5,5 % platové základny,
- b) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. c), e), f), g), h) a ch).

(2) Předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu náleží

- a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), c) a f), a to
1. předsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi Nejvyššího správního soudu ve výši 51 % platové základny,

2. místopředsedovi Nejvyššího soudu a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu ve výši 30 % platové základny,

- b) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. d), e), h) a ch),
- c) náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. g) ve výši dvojnásobku sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru

- Mimo výše uvedeného jsou předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu poskytována naturální plnění podle § 6 ve spojení s § 33 Zákona č. 236/1995 Sb.

Aktuální znění § 6 zákona č. 236/1995 Sb.:

(1) Naturální plnění jsou věcná plnění a služby poskytované nebo hrazené za podmínek, v rozsahu a ve formách dále stanovených. Představiteli nebo soudci, o nichž to stanoví tento zákon, náleží tato naturální plnění:

- a) užívání služebního vozidla s řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k osobní dispozici,
- b) užívání služebního vozidla s řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k umožnění styku s rodinou,
- c) užívání služebního vozidla bez řidiče k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k umožnění styku s rodinou,
- d) užívání přiměřeně vybaveného bytu,
- e) ubytování v místě sídla orgánu, pokud v tomto místě nemá trvalý pobyt,
- f) užívání jedné přiměřeně vybavené kanceláře ve svém volebním kraji nebo ve svém volebním obvodu zřízené po dohodě s poslancem,
- g) užívání nemovitostí tvořících sídlo prezidenta republiky,
- h) úhrada zdravotních služeb,
- ch) přednostní zřízení účastnické telefonní stanice,
- i) zřízení a užívání jedné účastnické telefonní stanice,
- j) zřízení a užívání dvou účastnických telefonních stanic.

(2) Naturální plnění uvedená v odstavci 1 se poskytují

- a) naturální formou a úhradou nákladů nebo
- b) úhradou nákladů.

(3) Pokud z provozních nebo jiných vážných důvodů nelze poskytnout naturální plnění, náleží místo tohoto plnění náhrada výdajů ve výši peněžité hodnoty naturálního plnění, jestliže lze účelu, pro který byl nárok na naturální plnění stanoven, dosáhnout i peněžitým plněním.

Aktuální znění § 33 zákona č. 236/1995 Sb.:

(1) Předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu náleží naturální plnění podle

- a) § 6 odst. 1 písm. d) bez nároku na náhradu výdajů spojených s užíváním bytu,
- b) § 6 odst. 1 písm. i).

(2) Předsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi Nejvyššího správního soudu náleží dále naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a) a místopředsedovi Nejvyššího soudu a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu podle § 6 odst. 1 písm. b).

(3) Předsedovi vrchního soudu náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. b) a i).

Pro úplnost povinný subjekt sděluje, že všem soudcům a zaměstnancům Nejvyššího soudu jsou poskytovány stravenky, dále mohou soudci a zaměstnanci soudu čerpat také další prostředky z Fondu kulturních a sociálních potřeb. Nicméně, tyto benefity nijak nesouvisí s výkonem konkrétní funkce. Zároveň je třeba upozornit, že např. služební mobilní telefon nebo služební notebook nelze považovat za benefit, neboť jsou zaměstnancům poskytovány čistě za účelem plnění jejich pracovních povinností a nikoliv pro osobní účely.

V souvislosti s takto poskytovanými informacemi je třeba poukázat na skutečnost, že výše platů a mimořádných odměn úzce souvisí s druhem práce, její složitostí a množstvím, mírou odpovědnosti, druhem pracovního úvazku či konkrétními výsledky práce každého jednotlivého zaměstnance.

Vzhledem k výše uvedenému povinný subjekt opět předesílá, že při plnění své zákonné povinnosti, zveřejnění poskytnuté informace na internetových stránkách www.nsoud.cz, bude povinným subjektem zveřejněna toliko tzv. doprovodná informace. Podle § 5 odst. 3 informačního zákona „Do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup“. Vzhledem k ochraně soukromého života dotčených osob je záměrem povinného subjektu tuto povinnost splnit zveřejněním doprovodné informace. Tento postup připouští v odvozených případech komentářová literatura: „S ohledem na skutečnost, že zveřejnění osobních údajů na internetu zasahuje do práv dotčených osob mnohem intenzivněji, než jejich zpřístupnění ve vztahu ke konkrétnímu žadateli o informace, připouští však praxe v tomto případě provedení testu proporcionality a na jeho základě zveřejnění „pouhé“ doprovodné informace o tom, že o určitých zaměstnancích byla poskytnuta informace o platu či odměně (srov. společné stanovisko Ministerstva vnitra s Úřadem pro ochranu osobních údajů č. 1/2012, <http://www.mvcr.cz/odk2/soubor/stanovisko-odk-2012-1-pdf.aspx>). Rozsudek rozšířeného senátu tento postup nevylučuje a navazující rozsudek NSS č. j. 4 As 90/2013-44 s provedením testu proporcionality v případě zveřejňování informací naopak výslovně počítá.“ (srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 426 – 462).

Povinný subjekt znovu, jak již bylo uvedeno v rámci odůvodnění rozhodnutí výše, upozorňuje, že podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Ostatně, zdůrazňují to i body 126 a 127 nálezu Ústavního soudu ve věci sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. 10. 2017, které odkazují na test proporcionality uplatňovaný Evropským soudem pro lidská práva při aplikaci čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Právě na základě tohoto testu je potřeba „přiměřenost“ poskytovaných informací zkoumat. V bodech 128 až 131 zmíněného nálezu odkazuje Ústavní soud na jednotlivá práva dána čl. 8 a čl. 10 Úmluvy. V bodě 131 Ústavní soud přímo nabádá, že výsledek řízení „by se v zásadě neměl lišit podle toho, zda věc byla posuzována podle čl. 8 Úmluvy, resp. čl. 10 Listiny na straně jedné, nebo podle čl. 10 Úmluvy, resp. čl. 17 Listiny, na straně druhé. Všechna tato práva zasluhují stejnou ochranu.“

Právě z tohoto důvodu, s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, v řízení sp. zn. IV. ÚS 1378/16, povinný subjekt na základě provedení testu proporcionality a též souhlasu většiny dotčených osob na jedné straně, poskytuje veškeré požadované informace, vyjma informací, o jejichž odmítnutí rozhodl výše uvedenými výroky I. a II., na straně druhé

však povinný subjekt v zájmu ochrany soukromí dotčených osob zveřejní poskytnutou informaci podle § 5 odst. 3 informačního zákona pouze formou doprovodné informace.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 25. 3. 2021

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha (elektronická): Zin 39_2021 - Tabulka 2020